

Laupias samarialainen (Luuk. 10:25-37)

(kuvat: freebibleimages.org)

KUVA 1

Raamatussa kerrotaan kuinka eräänä päivänä yksi lainopettaja, Raamatun, vanhan testamentin, alkupuolen, asiantuntija kysyi Jeesukselta: Opettaja, mitä minun pitää tehdä, jotta saisin omakseni iankaikkisen elämän? Eli kuinka pääsisin taivaaseen Jumalan luokse. (TAIVAS KUVA)

Se onkin elämän tärkein kysymys, sillä koko Raamattukin on annettu meille sitä varten, että se kertoo miten sinä ja minä voimme päästä Jumalan luo. Sinun on parasta olla ja elää Jumalan kanssa, ilman Jumalaa ei ole todellista elämää. Lainopettaja ei kuitenkaan uskonut, että Jeesus on Jumalan Poika ja Pelastaja, vaan lainopettaja kysyi kysymyksen vain testatakseen Jeesusta. Ehkä hän toivoi voivansa petkuttaa Jeesusta sanomaan jotain sellaista, mikä aiheuttaisi Jeesukselle vaikeuksia.

Tämä lainopettaja ajatteli, että kun hän on tarpeeksi hyvä ihminen, silloin Jumalakin häntä rakastaa ja pääsee taivaaseen. Ja niin moni ihminen nykyäänkin ajattelee, että kun mä teen hyviä tekoja, että kun olen hyvä, niin Jumala rakastaa. Mutta onko asia niin? Ei. Vain Jeesus voi meidät pelastaa, antaa synnit anteeksi ja viedä taivaaseen. (RISTI) Sen tähden Jeesuksen piti vähän opettaa lainopettajaa.

KUVA 4

Jeesus esittikin vastakysymyksen: "Mitä laissa sanotaan?" Mitä Raamattu sanoo? Lainopettaja osasi Jumalan lain tosi hyvin. Hän vastasi saman tien: "Rakasta Herraa, Jumalaasi, koko sydäimestäsi ja koko sielustasi, koko voimallasi ja koko ymmärrykselläsi, ja lähimmäistäsi niin kuin itseäsi." Se oli tiedollisesti aivan oikein. Ja Jeesus sanoi miehelle: Luuk. 10:28.

Mutta mitä luulet? Noudattiko tuo lainopettaja oikeasti tuota käskyä, aina? No, tämä mies kai vielä kuvitteli, että hän pystyi noudattamaan Jumalan käskyjä täydellisesti. Mutta Raamattu sanoo, että jokainen ihminen on syntinen. (MUSTA SYDÄN) Luontaisesti me tahdotaan toimia päinvastoin. Kukaan meistä ei kykene itsessään rakastamaan Jumalaa koko sydäimestä ja lähimmäisiämme niin kuin itseämme. Me saadaan kyllä ruukoilla, että Jumala anna meille sitä rakkautta. Me halutaan rakastaa, mutta vain sinä Jumala voit vaikuttaa sen meissä.

Yksi syy siihen, miksi mies uskoi, että hän noudatti käskyä täydellisesti, oli se, että hänellä oli erikäsitys siitä, että ketkä on meidän lähimmäisiä. Ehkä hän ajatteli, että lähimmäisiä ovat vain hyvät ystävät ja perheen jäsenet, sukulaiset, ihmiset, jotka ajattelevat ja uskovat niin kuin me, helppohan niitä on rakastaa. Ja niinpä hän kysyikin Jeesukselta: "kuka on minun lähimmäiseni?" Ja siihen kysymykseen Jeesus vastasi kertomuksella:

KUVA 5

Juutalainen mies Israelissa, joka siis kuului samaan kansaan kuin lainopettaja ja Jeesus, matkusti vaarallista tietä pitkin Jerusalemissa Jerikoon. Tämä kapea, kivikossa mutkitteleva tie oli rosvojoukkojen suosima. Tien varrella oli lukuisia luolia, joissa rosvot pystyivät piileskelemään pahaa aavistamattomia matkailijoita odottaen. Miestä varmasti pelotti, että kuinka hän selviää matkasta. - Yhtäkkiä miehen pahin pelko toteutui.

KUVA 6

Rosvojoukko hyökkäsi hänen kimppuunsa varastaen kaiken, mitä hänellä oli, jopa hänen vaatteensa. Rosvot pahoinpitelivät miehen ja jättivät hänet puolikuolleena makaamaan tielle.

Jonkun ajan kuluttua kulki juutalainen pappi, sitä samaa tietä. Hän oli kenties tulossa Jerusalemin temppelistä, jumalanpalvelusta hoitamasta. Hän tunsu hyvin Jumalan sanan ja opettikin sitä kansalle. Hän oli uskonnollinen johtaja. Hän tiesi, että Jumala halusi hänen rakastavan lähimmäistään. Pappi näki pahoin loukkaantuneen miehen, joka kipeästi tarvitsi apua. - Mitä pappi teki? Auttoiko hän miestä? Ei.

KUVA 7

Ehkä hän pelkäsi, että rosvot hyökkää hänen kimppuun, mutta todellinen syy oli muualla. Juutalaiset määräykset sanoivat, että hän ei voisi mennä kuolleen luo ja kun hän ei kaukaa katsoessaan tiennyt oliko mies kuollut vai ei, mut jos se eli, niin joka tapauksessa se voisi kuolla kohta, joten parempi oli olla menemättä. Pappi ei myöskään tiennyt oliko mies juutalainen. Jos se mies olisikin kuulunut johonkin muuhun kansaan, niin hän ei voisi mennä auttamaan ei-juutalaista, eri kansaan kuuluvaa. Määräykset sanoivat niin. Joten pappi meni ohi, välittämättä puolikuolleesta miehestä.

Papin mentyä eräs toinen mies saapui paikalle. Hän oli leeviläinen, joka työskenteli myös Jumalan temppelissä, avustajana. Hänkin tunsu hyvin Jumalan lain: hän tiesi, että Jumala halusi hänen rakastavan lähimmäistään.

KUVA 8

Mutta nähdessään loukkaantuneen miehen leeviläinenkin siirtyi tien toiselle puolelle, varmaan samojen syiden tähden kuin pappikin. Ja jatkoi matkaansa.

Kolmas paikalle saapunut mies oli samarialainen, eli ei kuulunut juutalaiseen kansaan. Juutalaiset eivät pitäneet samarialaisista, eivät halunneet olla missään tekemisissä heidän kanssaan. Samarialaiset olivat sekakansaa, ja he olivat oma lahkons; he eivät uskoneet niin kuin juutalaiset. Juutalaisten ja samarialaisten välit olivat tulehtuneet. Eli tämä samarialainen mies oli kaikkien juutalaisten vihaama ihminen.

Ohi kulkiessaan myös hän näki loukkaantuneen miehen. Hänenkään ei varmaan olisi tehnyt mieli pysähtyä. Hän varmaan tajusi, että mies oli juutalainen ja useimmat juutalaiset ja samarialaiset vihasivat toisiaan. Hän tiesi, että jos hän auttaa juutalaista, hän voi joutua itse siitä kärsimään. Mutta mitä teki samarialainen?

KUVA 9

Samarialainen sääli loukkaantunutta miestä ja halusi auttaa häntä. Hän valeli öljyä ja viiniä, tuon aikaisia hoitoaineita, miehen haavoihin ja sitoi ne. Varovasti samarialainen nosti haavoittuneen miehen aasinsa selkään ja matka kohti hoitoa alkoi. Tämä samarialainen, kaikkien vihaama, pysähtyi auttamaan, silläkin uhalla, että itse joutuisi kärsimään tai vaikka ryöstetyksi.

KUVA 10

Kun he saapuivat lähimpään kaupunkiin, samarialainen vei haavoittuneen miehen majataloon, todennäköisesti Jerikon kaupunkiin. Tuo kaupunki oli juutalainen kaupunki, eli siellä oli niitä ihmisiä, jotka vihasivat samarialaista. Ehkä ne katsoivat siellä vihasesti, että mitä tuo mies tänne meidän kaupunkiin tulee... Mutta siitäkin huolimatta, samarialainen auttoi miehen sisälle, järjesti heille huoneen ja huolehti miehestä läpi yön.

KUVA 11

Aamulla samarialaisen täytyi jatkaa matkaansa. Hän tiesi, että haavoittuneen miehen rahat oli varastettu ja että mies tarvitsi edelleen apua. Samarialainen maksoi majatalon isännälle niin paljon, että mies voisi olla yli kuukauden siellä majatalossa. Ja hän pyysi majatalon isäntää huolehtimaan miehestä JA vielä... lupasi maksaa mahdolliset lisäkulut paluumatkallaan.

Samarialainen antoi sekä aikaansa että rahansa auttaakseen loukkaantunutta miestä - välittämättä siitä, että joutui itsekin vaaraan, hän auttoi tuota, toiseen kansaan kuuluvaa, toisin uskovaa ja ajattelevaa, miestä.

KUVA 12

Kun Jeesus oli kertonut tän kertomuksen, hän kysyi lainopettajalta: jae 36. Lainopettaja tunsu varmaan olonsa epämieliseksi. Hän ei olisi halunnut myöntää, että samarialainen oli ollut hyvä lähimmäinen. Mutta lainopettaja vastasi: Se, joka osoitti hänelle laupeutta.” Sit Jeesus sanoi lainopettajalle: ”Mene ja tee sinä samoin” kuin se samarialainen mies. Eli Jeesus kertoi lainopettajalle, että jos hän todella rakastaa Jumalaa, hän myös osoittaa tätä rakkautta myös muille, ei vaan oman perheen ja kansan jäsenille ja parhaille ystäville, vaan ihan jokaiselle ihmiselle.

Jeesus pani lainopettajan miettimään, ja panee tänäänkin minut ja sinut miettimään, että kenen lähimmäisiä minun ja sinun tulee olla? – voisitko sinä olla ystävä sellaiselle, jota koulussa kiusataan, sellaiselle, joka on jollain tavoin erilainen kuin muut? Ketä sä voisit auttaa? Kenelle sä voisit osoittaa Jumalan rakkautta? Onko koulussa tai harrastuksissa sellaisia, jotka jäävät yksin? Sellaisia joista muut ei välitä. Kuinka sinä voisit toimia niin, että sinä ole ystävällinen ja avulias toisille? Oletko valmis olemaan todellinen lähimmäinen? Se merkitsee sulle luopumista jostain. Esim ajasta, sä oot suunnitellut tekeväsi jotain ihan muuta, mutta päätätkin auttaa toista, tai rahasta. Tai tavarasta, mitä sä annat toiselle, kenellä on tarve.

Mutta tiedätkö, kuka on se, joka on rakastanut ja rakastaa kaikista eniten? Kuka on vielä rakkaudellisempi ja auttavampi kuin samarialainen? Kuka on kaiken rakkauden lähde? Ja kuka vain voi antaa sinulle voiman rakastaa toisia ihmisiä? JEESSUS.

KUVA RISTISTÄ JA TYHJÄSTÄ HAUDASTA

Jumala on rakastanut sua niin paljon, että antoi Jeesuksen.

Ja mikä oli suurin asia, mitä Jeesus teki? Hän antoi henkensä, kaikkensa, jotta sinä saisit syntisi anteeksi ja pääsisit Taivaaseen. Ei vaan kuollut vaan nousi kuolleista. (VALKOINEN SYDÄN) Lainopettajan kysymys oli, että kuinka saa iankaikkisen elämän? Vastaus siihen on: Uskomalla Jeesukseen sinä saat synnit anteeksi, saat elää aina Jeesuksen kanssa ja pääset kerran myös taivaaseen. Ja kun Jumala on ensin rakastanut sinua näin paljon, niin sen tähden sinäkin voit rakastaa lähimmäistäsi.

Sä voit rukoilla ja pyytää, että Jeesus anna minulle rakkautta toisia kohtaan, auta että voisin elää ystävällisesti ja rehellisesti ja muita ajatellen. Jeesus varmasti auttaa, kun sä uskot Häneen, hän on luvannut niin.

Raamattu haluaa tänäänkin kertoa, Jeesus rakastaa sinua, olit sitten minkä pituinen tahansa, olit suomalainen tai jostain muualta kotoisin, olit tyttö tai poika, olit rikas tai köyhä, minkä ikäinen tahansa... mikään ei estä Hänen rakkauttaan sinua kohtaan. Ja hän kutsuu sinua rakastamaan toisia.